

Grethe Fenger Møller (KF):

Når man har læst Fremskridtspartiets beslutningsforslag, kan man sige, at det er kort, det er klart, det er fyndigt, og at det virker godt og spændende, men så melder spørgsmålstegnene sig straks hos én. Skulle det virkelig være muligt sådan på 3 linjer at lovgive om de ting, Fremskridtspartiet gerne vil lovgive om, nemlig om, at borgerne skal have størst mulig frihed til at vælge forskellige serviceydelser og serviceinstitutioner.

Jeg synes, at Fremskridtspartiet har sat fokus på et meget vigtigt emne, men jeg synes måske også, at Fremskridtspartiet har gjort det på en noget bombastisk måde, og jeg har altså svært ved at forestille mig, hvordan et lovforslag med så generelt et indhold skal udformes, og ikke mindst hvordan vi på det grundlag skulle kunne nå de mål for valgfrihed i den offentlige sektor, som vi dog i bund og grund er enige om.

Vi har hørt finansministeren redegøre for den lovgivning, som allerede er gennemført for at give flere valgmulighed, bl.a. i social- og sundhedssektoren, som netop også er blevet fremhævet i Fremskridtspartiets forslag som væsentlige elementer, og vi har også hørt om det arbejde, der bl.a. foregår i udvalg for at forberede, at endnu flere frie valg vil blive lagt ud til brugerne af vore offentlige ydelser, så jeg synes, vi kan konstatere, at vi er inde på et helt rigtigt spor.

Jeg kan også bifalde en række af de overvejelser, som Fremskridtspartiet giver udtryk for i de meget fyldige bemærkninger til sit forslag til folketingsbeslutning, for vi arbejder også i Det Konservative Folkeparti med tanker om decentralisering, fleksibilitet i lønninger, udlægning af opgaver fra den offentlige til den private sektor og udlægning fra den statslige myndighed til kommunale myndigheder. Jeg vil dog bemærke, at jeg finder, at den tone, som ligger bag Fremskridtspartiets forslag, er mere negativ, end jeg synes den bør være, når vi ser på, hvordan virkeligheden er.

Når det f.eks. siges om det danske skolesystem i Fremskridtspartiets forslag, at elevernes og forældrenes indflydelse er blevet minimeret, synes jeg, at det er en overdrivelse, og på samme måde når der skrives om sundhedssektoren, at helt urimelige ventelister og et uacceptabelt serviceniveau på landets sygehuse og

andre sundhedsinstitutioner er den dagligdag, som skatteyderne oplever. Jeg synes, det er for meget, og jeg synes, at vi skal prøve, om vi kan nå nogle fælles mål, det vil sige, at den offentlige sektor skal tilbyde valg mellem fleksible og brugerorienterede ydelser, men i løbet af en årække. Jeg mener, at målsætningen er god nok, men jeg mener også, at vi må være realistiske og sige, at vi ikke på en gang kan gennemføre sådanne forslag, fordi vi også må se på udgifterne. Vi må have en tilpasningsperiode både for politikere, for offentligt ansatte og ikke mindst for brugerne.

Fremskridtspartiets forslag udspringer selvfølgelig af tanker, som i de seneste år har rørt sig blandt brugerne af den offentlige sektors ydelser og blandt de offentligt ansatte, som gennem mange år har forsøgt at omlægge deres indsats, så den blev mere serviceorienteret, brugervenlig og samtidig omkostningsminimal. Jeg synes, at udviklingen går den rigtige vej, og jeg er fuld af fortrosthed til, at vi også vil nå meget videre, men vi skal ikke lade, som om der ikke skal gøres mange overvejelser både af brugere og af udbydere. Det bliver f.eks. anderledes at være den, der skal formulere ønsker og træffe valg på en anden måde end i dag, og at være den, der eventuelt skal brugerbetale for de trufne valg.

I Det Konservative Folkeparti har vi sympati for tanker om brugerbetaling for visse ydelser, men vi har samtidig den helt grundlæggende holdning, at brugerbetaling ikke kan indføres uden modgående skattelettelser. En særlig forpligtelse, som pålægges os alle, vil være at sikre, at de friere valg, herunder også fravalg, ikke resulterer i, at det samlede offentlige udgiftstryk stiger, og jeg mener, der ligger en fare her i forbindelse med et generelt forslag om øget valgfrihed.

Jeg mener ikke, at vi kan støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag i dets nuværende form. Jeg mener derimod, at vi skal være meget aktive i en fortsat debat om grundtankerne i forslaget og som følge heraf lidt efter lidt realisere flere fornuftige forslag om valgfrihed i den offentlige sektor.

Peter Brixtofte (V):

Det er hurtigt overstået at læse forslaget, men så skal man over til bemærkningerne, som til gengæld er meget fyldige og velskrevne, og